

Sygn. akt IV Ka 657/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2015 r.

sprawy **M. S.**

syna T. i I. z domu K. (...) r. w Ś. z art. 284 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 11 czerwca 2015 r. sygnatura akt VI K 74/15

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygnatura akt IV Ka 657/15

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Świdnicy wniósł akt oskarżenia przeciwko M. S. oskarżając go o to, że w dniu 17 maja 2013 roku w Ś., woj. (...), przywłaszczył sobie powierzone mu różnego rodzaju figurki wykonane z drewna lipowego w ilości 24 sztuk o łącznej wartości 1800 złotych działając na szkodę Z.F.,

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

oraz złożył na podstawie art. 335 kpk, art. 343 kpk wniosek o wydanie wyroku bez przeprowadzenia rozprawy wobec oskarżonego M. S. i wymierzenie kary:

- 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 (dwóch) lat;

- zobowiązanie do naprawienia szkody w całości w terminie 1 (jednego) roku od daty uprawomocnienia się wyroku – na podstawie art. 72 § 2 kk.

Wyrokiem z dnia 11 czerwca 2015 roku (sygnatura akt VI K 74/15) Sąd Rejonowy w Świdnicy:

I. oskarżonego M. S. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 284 § 2 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 2 (dwóch);

III. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucając:

obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 335 § 1 kpk i art. 343 § 7 kpk polegającą na wymierzeniu M. S. kary odmiennej od tej, która wcześniej została z nim uzgodniona, poprzez nie orzeczenie w wyroku obowiązku naprawienia przez wymienionego szkody w terminie roku od daty uprawomocnienia się wyroku, podczas gdy w treści wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, jaki tenże złożył w dniu 19 stycznia 2015 roku, obowiązek taki został zawarty, a podnosząc wskazany zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja odniosła ten skutek, iż konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.

Z aktem oskarżenia przeciwko M. S. skierowany został przez oskarżyciela publicznego wniosek o wydanie wyroku bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie oskarżonemu uzgodnionej kary 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat a także zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody w całości w terminie 1 (jednego) roku od daty uprawomocnienia się wyroku – na podstawie art. 72 § 2 kk. Sąd rejonowy po uprzednim rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu wydał wyrok w trybie art. 335 kpk. Wyrokując sąd I instancji nie uwzględnił, na co wskazuje w apelacji skarżący, wszystkich elementów uzgodnień zawartych przez prokuratora z oskarżonym M. S., a wyrażonych w przedmiotowym wniosku albowiem nie orzekł obowiązku naprawienia szkody. W pisemnych motywach wyroku sąd orzekający zawarł stwierdzenie, że „w wyniku przeoczenia w wyroku nie zobowiązano oskarżonego – na podstawie art. 72 §2 kk – do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Z.F.kwoty 1.800 zł w terminie roku od uprawomocnienia się wyroku”.

Sąd, do którego oskarżyciel publiczny kieruje wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k., z uwagi na treść art. 343 § 7 k.p.k., zobligowany jest do szczegółowej tak formalnej, jak i merytorycznej kontroli takiego wniosku. W jej ramach, co oczywiste, niezbędnym jest sprawdzenie czy przedłożone przez prokuratora propozycje pozostają zgodne z uprzednimi ustaleniami stron, a także czy nie popadają w sprzeczność z przepisami prawa materialnego. W przypadku braku pozytywnego wyniku tej weryfikacji sąd nie może uwzględnić wniosku, co rodzi konieczność rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 k.p.k.) bądź też na posiedzeniu, za zgodą oskarżonego, może dojść do modyfikacji konwalidującej uchybienia, która będzie czyniła zadość kryteriom z art. 335 § 1 kpk (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2015 roku V KK 96/15).

W sprawie niniejszej sąd rejonowy takiej prawidłowej kontroli złożonego wraz z aktem oskarżenia wniosku o skazanie M. S. bez przeprowadzenia rozprawy jednakże nie przeprowadził. Złożony przez prokuratora wraz z aktem oskarżenia wniosek z dnia 2 lutego 2015 roku nie został precyzyjnie sformułowany w zakresie dotyczącym zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody w terminie 1 roku od uprawomocnienia się wyroku albowiem w treści tego wniosku brak jest tak określenia sposobu naprawienia szkody przez oskarżonego M. S. (restrytucja lub obowiązek zapłaty) jak również wskazania osoby na rzecz której ten obowiązek miał zostać orzeczone. Co prawda w znajdującym się w aktach sprawy wniosku podejrzanego (k.90) o złożenie przez prokuratora wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy z dnia 19 stycznia 2015 roku uzgodnionego w postępowaniu przygotowawczym z

M. S. i podpisanego przez wymienionego jakkolwiek zawarty został wniosek o zobowiązanie do naprawienia szkody na rzecz Z.F.w kwocie 1.800 złotych, w terminie 12 miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku to jednakże we wniosku prokuratora nie została wymieniona podstawa prawna postulowanego w tym zakresie orzeczenia oraz sposób naprawienia szkody. Tymczasem złożony przez prokuratora w trybie art. 335 kpk wniosek powinien bezsprzecznie być przejrzysty, jasny oraz jednoznacznie sformułowany.

Z tych też względów zaskarżony wyrok podlegał uchyleniu a sprawa wymaga ponownego rozpoznania (art.437§2 kpk).